

Z OBČINSKE KOMUNALNE SKUPNOSTI

Skoraj 60 odstotno krčenje plana

Skoraj 60 odstotno krčenje plana. Na zadnji seji izvršnega odbora občinske Komunalne skupnosti so pregledali problematiko, ki jo bo na naslednji seji obravnavala njena skupščina. Jedro razprave je bilo uresničevanje plana za leto 1982, ki pa temelji na spremembah in dopolnitvah SS o temeljnih srednjeročnega plana.

Zastavljen rebalans – gre za celotno Ljubljano – v svojem osnutku predvideva dejansko fizično krčenje plana 1981–1985 za okoli 60 odstotkov, kar je posledica predvsem zaostrovanja kreditno monetarne politike, realnejšega vrednotenja in racionalizacije investicijskih naložb. V predložnem osnutku je tako zaradi pomanjkanja sredstev prenešana v naslednje srednjeročno obdobje izgradnja termoelektrarne Šiška 2 ter centralne čistilne naprave, izgradnja II. faze Bresta, pa tudi izgradnja nekaterih sistemskih povezovalnih vodov. V skladu z rebalansom programa stanovanjske izgradnje pa je zagotovljena izgradnja omrežja za potrebe usmerjene stanovanjske izgradnje.

Poglejmo, kaj predvideva rebalans plana. Na področju vodovoda – primer – je predvidena gradnja v VS-1 in RS-1, 2. Gre za zunanjo južno zanko – dokončanje po cesti v Mestni log. Vodovod – sekundar – je predviden v VS-1, VS-7, VS-4, RS-1 in RS-2. Kanalizacija – sekundar – je

predvidena v VS-1, 3, 4 in 7 ter v RS-1 in RS-2. Plinovod se predvideva po Jamovi od Tibilisije do obstoječega plinovoda, regulatorne postaje za RS-1, 2 s priključnim plinovodom RP Pokljukarjeva s priključnim plinovodom in priprava obstoječega omrežja za distribucijo zemeljskega plina predvsem za Rožno dolino. Plinarna – sekundar – pa je predvidena v VS-4 Bonifacija, VS-1 Trnovo, RS-1, RS-2, VS-3 Žičnica in VS-7 Brdo Grampovčani.

V okviru sanacije vodovodnih območij osnutek rebalansa predvideva v naši občini kanalizacijo I. in II. varstvene cone Vodarne Brest. To bo v občini tudi največja naložba, saj je trenutno ocenjena na preko 14 starih milijard dinarjev. Od objektov, ki se bodo gradili iz sredstev samoprispevka, je predvidena komunalna ureditev treh objektov. Na področju industrije naj bi zgradili RP za VP-3 s povezovalnim plinovodom. V postavki »ostalo primarno omrežje« pa je predvidena vodovodna povezava vodarne Brest-Podpeč in prva faza vodovoda na Tržaški cesti, kanalizacija v Notranjih in Vnanjih Goricah, povezovalni plinovod od regulatorne postaje (RP) Pokljukarjeva do Ceste 27. aprila, glavna merska regulatorna postaja (GRMP) na odcepu od magistralnih plinovodov na zemeljski plinovod v Kozarjah, napajalni plinovod za RP od južne veje primarnega plinovoda za zemeljski plin do obstoječega plinovoda Koseze-Murgle in južna veja primarnega

plinovoda za zemeljski plin od GRMP čez Kozarje do južne obvoznice.

Omenjeni osnutek rebalansa plana dejavnosti komunalnega gospodarstva bo kmalu v javni razpravi, ko bo možno povedati tudi pripombe.

OZD zavirajo delo

In kaj lahko rečemo o izvajanju plana Komunalne skupnosti občine v letošnjem letu? Kratko, narejenega je zares veliko, veliko pa je tudi del, ki so predvidena za dokončanje v zadnjem tromesečju leta. Ob realizaciji na področju individualne komunalne rabe pa so na izvršnem odboru poudarili: z novim načinom združevanja sredstev, ki se združujejo po zaključnem računu OZD (1,2 odstotka iz čistega OD-osnova je BOD), so zaradi nediscipline podpisnikov, ki sredstev ne odvajajo in zaradi stabilizacijskih ukrepov (banke ne dajejo več kreditov in garancij) nastale bistvene motnje v realizaciji dogovorjenega programa in je leta prioriteten izbor investicijskih vlaganj za realizacijo stanovanjske gradnje in samoprispevka. Povsem drugače pa je s kolektivno komunalno rabo. Realizacija tega programa namreč poteka v skladu z izvedbenim programom vzdrževanja in obnavljanja objektov in naprav kolektivne komunalne rabe na območju občine po dogovorjenih standardih in normativih.

N. L. Č.

Seznam občanov, ki dolgujejo stanarino za obdobje 1980–1982 in stanujejo na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik

1. Drenik Marko, Bičevje 2 (11.836,95), 2. Lukežič Irma, Bičevje 4 (10.260,20), 3. Lavrič Ivan, Jadranska 2 (14.893,10), 4. Mršnik Ivo, Tržaška 36 (12.702,40), 5. Blagajne Sveto, Zelena pot 13 (20.185,65), 6. Ceglar Štefica, Zelena pot 19 (14.846,50), 7. Čizmek Aleksander, Pod hrasti 45 (26.604,50), 8. Rifelj Jožefa, Jamova 64 (12.150,60), 9. Breznica Veronika, Merčnikova 1 b (13.276,00), 10. Keše Vladimir, Merčnikova 6 (18.894,00), 11. Žagar Janez, Tržaška 55 (14.193,20), 12. Pajntar Ljubica, Reška 7 (14.872,80), 13. Deželan Stanislava, Reška 23 (13.259,50), 14. Saje Majda, Reška 23 (27.418,70), 15. Jaklič Erika, Reška 27 (18.908,90), 16. Furlan Blaženka, Reška 33 (23.737,10), 17. Šincek-Klanjšček I., Reška 35 (17.999,95), 18. Gorjup Majda, Tržaška 119 (18.401,10), 19. Bibulović Gergina, Tbilisjska 10 (12.863,70), 20. Harisch Milena, Tržaška 121 (18.219,90), 21. Krnec Stanka, Tbilisjska 24 (16.314,85), 22. Košir Domini, Tbilisjska 30 (18.467,45), 23. Čuk Borut, Tbilisjska 42 (21.862,30), 24. Saftič Marija, Tbilisjska 44 (22.393,40), 25. Bogdanovič Vlado, Dolenjska 45 d (32.682,65), 26. Vider Marija, Dolenjska 56 (24.964,05), 27. Končan-Crnko Anka, Viška 49 a (11.477,35), 28. Maček Andrej, Šentjošt 48 (10.469,00).

Pred dnevi je stekel promet čez »zakrpani« Podpeški most

O STANOVANJIH IN CENI KVADRATNEGA METRA V TRNOVEM

Pred vselitvijo cena za blok D ni znana

Pri gradnji stanovanj smo v naši občini dokaj revnejši kot v drugih ljubljanskih občinah (če odštejemo Center, ki pravzaprav nima več manevrskega prostora). Letošnje leto bomo končali veliko »pod planom« in kljub temu se zatika celo tam, kjer gradnja poteka dokaj normalno in brez večjih zapletov – v trnovski soseski. »Črnok v grlu« je seveda cena za kvadratni meter stanovanjske površine, konkretnije – gradbeno proizvodna cena, ki je soinvesti-

torju nočejo priznati, kljub temu da jo je izračunala oziroma preverila strokovna komisija pri mestni stanovanjski skupnosti. Novi način zidave stanovanj – soinvestitorstvo – namreč dopušča sporazumevanje o cenah, ki bodo »obremenile« žep bodočih lastnikov.

Končna očiščena cena za urejanje stavbnega zemljišča je zdaj dokončno znana in potrjena – 5.257 dinarjev, znana je tudi gradbeno proizvodna cena – 25.675 dinarjev za kvadratni meter, vendar soinvestitorji trdijo, da je previsoka in da niso krivi za marsikaj, kar jo je »potegnilo« navzgor. Obenem trdijo, da niso imeli možnosti, da bi odločili o spremembah med zidavo – v precepu je trenutno blok D, verjetno pa se bo podobno dogajalo tudi kasneje. Gradbincem očitajo, da so krivi za razlike med cenami, ki so jih pripravili pred gradnjo in cenami, ki so jih izračunali ob koncu dela – ki jih je vzela v precep tudi strokovna komisija pri mestni stanovanjski skupnosti. Tako ne soglašajo s spremembo načina ogrevanja, ki je nastala zato, ker prvotno načrtovane opreme ni bilo mogoče dobiti. Ker je iz uvoza. Samo mimogrede: bi kdo od soinvestitorjev lahko našel boljši izhod, če bi vedel, da bo moral zato pri kvadratnem metru primakniti nekaj desetakov? Verjetno ne.

Dolgost postopkov pač ni kratka

Soinvestitorji gradbincem »mečejo naprej« tudi strošek za nesposobno zemljišče, čeprav ne prvi ne drugi v tem primeru ne bi mogli ničesar spremeniti.

Gradbinci so zaradi hiš, ki se niso (in se še vedno ne) »pravočasno« umaknile, morali delati drugače, kot bi sicer – blok so gradili po »delih«. Soinvestitorji bodo zaradi tega plačali za kvadratni meter stanovanja nekaj več. Tako eni kot drugi pa so na slabšem zato, ker so pravni in upravni postopki dolgotrajni, lahko rečemo tudi, da so nedorečeni in zato dragi – za obe »stranki« predragi.

V trnovskih blokih bo ob njihovi dograditvi skupno 1.285 stanovanj. V niz D se bodo stanovalci začeli lahko vseljevati nekaj dni po prvem novembru. V tem bloku je 133 stanovanj. Poleg tega je zdaj v gradnji niz A, v katerem je 121 stanovanj. Bloki od A 1 do A 3 bodo vseljivi 15. aprila prihodnje leto, medtem ko bo A 4, ki so ga začeli delati 20. avgusta letos, dograjen 5. novembra 1983. Niz B, ki ga gradijo od letošnjega oktobra bo narejen do junija 1984, vendar bo tako gradnja kot vseljevanje sukcesivno. Zadnji bo na vrsti niz E, ki ga bodo začeli graditi 1. junija 1984, dograjen pa bo marca 1986. Končna predlagana cena za kvadratni meter stanovanjske površine v bloku D je 31.653 dinarjev – če bodo soinvestitorji soglašali. O vsem se bodo dogovorili.

Na take ovire naše gradbeništvo zadeva dan na dan, vendar izhoda še nismo našli. Ob tem moramo povedati, da je prav zaradi takih problemov cena stanovanj v posameznih soseskah tako različna. Ni namreč vseeno, če zraste nova soseska na zemljišču, ki je bilo že pred začetkom zidave opremljeno s komunalnimi vodi ali na takem, ko je treba vse še »potegniti«. Tudi ni vseeno, če na zemljišču, predvidenem za novo, moderno stanovanjsko sosesko, še stojijo hiše. Čeprav so stare in stanovanja marsikdaj skoraj neprimerna za življenje, jih je treba podreti in stanovalec priskrbi novo. Vse to pa stane. Plačati morajo soinvestitorji. Žal tudi stroške dolgotrajnih postopkov za splošitev zemljišča, ker krajše poti še nismo našli – oziroma smo se do zdaj za te stvari premalo brigali. Zakaj?, ker nismo imeli časa ali zato, ker se nam ni bilo treba »pretegniti« pri delu? Ne nazadnje tudi zato, ker se znamo neskončno dolgo dogovarjati, ne znamo pa se dogovoriti.

Tako je zdaj, ko imajo ljudje, ki so neposredno prizadeti, možnost narediti več kot samo misliti kaj vse ni prav, nastal problem – odpravljati pa smo ga začeli – s

RAZPRAVLJAMO O OSNUTKIH SPORAZUMOV

O ustanovitvi SIS za energetiko

Na področju energetike je treba poudariti poseben družbeni pomen, predvsem zaradi racionalnega pridobivanja, pretvarjanja, transportiranja in uporabe energijskih virov, kar terja usklajen razvoj, enotno urejanje in nadzor oziroma oblikovanje enotne energetske politike.

Proizvodnja energije je praviloma monopolizirana. Zato je treba zagotoviti ustrezen družbeni vpliv, ki pa se ne sme izražati samo v družbeni kontroli cen, temveč predvsem v načelih svobodne menjave dela, po katerih bodo uporabniki in izvajalci zagotavljali skladi in racionalen razvoj energetike ter ustrezno zadovoljevanje potreb po energiji.

Dejavnost energetske skupnosti v Ljubljani je zagotavljanje opravljanja energetske gospodarske dejavnosti posebnega družbenega pomena in sicer: dejavnosti premogovništva, jedrske dejavnosti, naftno-plinske dejavnosti, elektrogospodarske dejavnosti (proizvodnja, prenos, distribucija električne energije) ter dejavnosti daljinskega oskrbovanja s toploto. Sistem financiranja energijskih dejavnosti je zasnovan na temeljih zakona o skupnih osnovah svobodne menjave dela in zakona o energetskega gospodarstvu.

Energetsko skupnost bo upravljala delegatska skupščina, zbor uporabnikov bo imel 35 delegatskih mest (vsaka občinska konferenca delegacij ima 7 delegatskih mest), zbor izvajalcev pa 24 delegatskih mest.

O ustanovitvi SIS za ceste ljubljanskih občin

Na osnovi republiškega zakona o cestah, ki postavlja gospodarjenje s cestami na novo osnovo (gospodarjenje z regionalnimi in lokalnimi cestami se prenese na občinske SIS za ceste, z magistralnimi in avtocestami pa gospodari republiška SIS za ceste) je bilo v Ljubljani dogovorjeno, da se ustanovi ena SIS za ceste za območje vseh petih ljubljanskih občin.

Na območju Ljubljane je 64 km magistralnih cest, 171 km regionalnih in 1145 km lokalnih cest. Podatek za občino Ljubljana Vič-Rudnik pa je naslednji: razpolagamo z 39 km magistralnih cest, 95 km regionalnih, in 279 km lokalnih cest.

Najvišji organ te skupnosti bo skupščina, katere zbor uporabnikov naj bi štel 36 delegatskih mest, od tega ima vsaka občinska konferenca delegacij 7 delegatskih mest. Zbor izvajalcev pa bo štel 9 do 17 delegatskih mest.

Sredstva za vzdrževanje in varstvo regionalnih ter lokalnih cest se združujejo od maloprodajne cene bencina in plinskega olja z letnimi povračili za uporabo cest, ki jih plačujejo uporabniki ob registraciji, s povračilom za uporabo cest (vsebovanim v prodajni ceni plinskih goriv) ter z drugimi sredstvi.

Sredstva za rekonstrukcijo in gradnjo regionalnih ter lokalnih cest pa se zbirajo s samoupravnim združevanjem sredstev, s samoprispevkom občanov in drugimi sredstvi.

soinvestitorstvo – na napačnem koncu. Pogajanje (ali še boljše barantanje) za ceno namreč ni rešitev, dokler se ne bomo v mestu dogovorili o enotni metodologiji oziroma porazdelitvi stroškov za urejanje zemljišč med vse soinvestitorje, o enotnem izračunavanju cen za ta dela, predvsem pa o tem, da moramo upoštevati in sprejeti znanje strokovnjakov na vsem področju.

V nasprotnem primeru lahko mirno prepustimo strokovno delo komurkoli – tudi soinvestitorji, ki bi bili (glede na maratonske seje v zadnjih nekaj tednih) pripravljeni prisesti, da nima prav nič druge razen njih. Vendar moramo v istem dihu priznati, da ne moremo in nimamo pravice oporekati strokovnjakom na določenem področju, dokler za to nimamo osnove.

Verjeti ali ne izračunom strokovnjakov

Čeprav se tako težko, se moramo sprijazniti z dejstvom, da zaradi lastnih koristi ne smemo »zminirati« znanja drugih. In prav to zdaj »doživlja« niz D trnovske soseske, ko soinvestitorji poskušajo uveljavljati svojo moč in (ne)znanje nad delom strokovnjakov. Nelogično je, da v istem stavku, ko trdijo, da odločitvam strokovnjakov ne nasprotujejo, skušajo dokazati, da so ogoljufani. Podlaga za njihove trditve so pravzaprav računi strokovne komisije, ki ji, menda, zaupajo.

Rezultat vsega tega »ping-ponga« je dejstvo, da tik pred izdajo uporabnega dovoljenja za blok D končna cena za kvadratni meter stanovanjske površine ni znana.

Ob vsem tem je nesprejemljivo, da se nad nedoslednostjo in nepravilnostmi pritožujejo tisti, ki so sami nedosledni. Dokaz za to je, da SCT gradi trnovska stanovanja z denarjem, ki ga pravzaprav nima, saj soinvestitorji ne poravnajo svojih obveznosti tako kot so se obvezali. Zamujena plačila gredo v deset (in sto) milijonov dinarjev. Gradbinci morajo cement plačati takrat, ko ga kupijo – če imajo denar ali ne. Soinvestitorji bi morali vsaj del tega denarja »prispevati« v času, ko ga – na osnovi pogodb – izvajalci od njih pričakujejo.

Predvsem pa bi se morali že zdaj dogovoriti, da se vse to barantanje za ceno in iskanje napak ne bi smelo ponavljati pri drugih blokih – in drugih soseskah. Namesto da bi – tako kot je bilo mišljeno s prehodom na soinvestitorstvo – gradili boljše in hitreje, se bo zgodilo ravno obratno. Tega pa nečemo.

